

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

→•• Szerkesztőség és kiadóhivatal ••→
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Kapható a kiadóhivatalban, Gross G. és Polánek urak üzleteiben.

Felelős szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmond-sor vagy annak helye egyszeri hirdetésnél 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetéseknel kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő,

Roma locuta est.

Brassó, jan. 17.

Mult pénteken megszólalt tehát végre a szász politika legfelső foruma, a szász néppárt Nagy Szebenben székelő központi választmánya is és állást foglalt a községi és más helynevek egy-egyes megállapításáról szóló törvényjavaslat kérdésében.

A szász néppárt központi választmánya, a melynek ülésén hét országgyűlési képviselő is jelen volt, örömet fejezte ki azon egyértelműség felett, a melylyel a szászok felháborodása a szóban forgó törvényjavaslat ellenében egyes kerületekben megnyilatkozott: a királyhoz küldendő monstre-küldöttség-re vonatkozó indítványt azonban elvetette, valamint elvetette azon javaslatot is, a melynek értelmében a szabadelvűpártból még ki nem lépett szász képviselők a kilépésre felszólítandók lettek volna.

A központi választmánynak ezen határozatával meg lehetünk elégedve.

Mert, habár mindenesetre tetszetősebb volna előttünk, a központi választmánynak a kérdéses törvényjavaslat ellen indított mozgalmat határozottan elítélő nyilatkozata: mindazonáltal be kell látnunk, hogy attól a testülettől, a melyet a szász nép politikai ügyeinek intézése céljából a maga élére állított, a legnagyobb tapintatlanság sőt nagy politikai hiba lett volna a szász nép egy nagy részének érzelmeivel ilyen módon és annyira ellentétbe helyezkedni, különösen akkor, a midőn a megtörténtekeket meg nem történtekeké tenni már ugy sem lehetett és a midőn lényegileg amugy is a mozgalom ellenzőinek ad igazat platonikus és gyakorlati szempontból semmitmondó határozatában.

A határozatnak az a része, a melyben örömet fejezi ki a központi választmány a törvényjavaslat által keltett felháborodás nyilvánulásának egyértelműsége felett: nagy jelentőséggel birhatott volna, — a chronológiának meg-

felelő fogalmazásban — akkor, ha az egyes kerületi választmányok határozatait meglőzőleg elsőnek jött volna létre, mintegy azon célból, hogy kiadja a jelszót, megjelölje az irányt az egész szászorságnak: így utólag azonban, a még mindig sajgó sebre készített enyhítő tapasz benyomását teszi, vagyis azt engedi sejtenünk, hogy a központi választmány is — ugy mint a képviselők és sokan mások — az alólról jövő nyomás alatt állott és ezért kellett valamit mondania a felháborodott elemek szája ize szerint is és — a kerületi választmányoknál óvatosabb és körültekintőbb levén, meg is tette ezt olyan modorban, hogy a kecske is jól lakjék, de a káposzta is megmaradjon, «ut aliquid fecisse videatur».

És épen azért gyakorlati szempontból a határozatnak egyáltalában semmi fontossága nincs és még csak azt a benyomást sem teszi ránk, mint ha csakugyan azt akarná mondani a mit kifejez, ellenkezőleg a sorok közül azt olvassuk ki, mintha mondaná: «Nagylármát csaptatok, nagyobbbat mint kellett volna: no de legalább nem összevisza kiabáltatok, ez még a vigasztaló. Jó muzsikuskok vagytok!»

És hogy a határozatban csakugyan nincs semmi animosítás a törvényjavaslat ellen, azon nézetünkben megerősít bennünket a központi választmány jozan és okos megállapodása, a melylyel a királyhoz küldendő monstre-deputáció tervét teljesen elejtette, sőt még azt a benyújtott javaslatot sem fogadta el, a melyszerint a szabadelvűpártból még ki nem lépett képviselők a kilépésre felszólítandók lettek volna.

A központi választmány mérsékelt és körültekintő határozatában teljes igazolását látjuk azon több ízben kifejezett véleményünknek, hogy a helynevek megállapításáról szóló törvényjavaslat ellen megindított mozgalom nagyon is elhamarkodott volt és hogy ezt lassanként maguk a szászok is be fogják látni.

Mily vehemens volt az első ta-

nácskozás ezen törvényjavaslat kérdése felett! Felirat a kormányhoz, az országgyűléshez, monstre-deputáció a királyhoz! A képviselők már azon esetben is lépjenek ki a kormánypártból ha a javaslat egyáltalában tárgyalás alá kerül.

És — a feliratok elmentek, de a képviselők közül egy sem lépett ki azért hogy a javaslat egyáltalában tárgyalás alá került, sőt résztvettek a tárgyalásban és módosítványokat nyújtottak be és csak ezek elvetése után léptek ki egyenként, nagy időközökben és még most sem mind; a monstre-deputáció elmaradt, s a központi választmány már a képviselők kilépését sem kívánja!

Mi ez, ha nem fordulás benn a szivekben!

A szenvedélyesség az idő haladásával egyenes arányban ad helyt a higgadt megfontolásnak!

És mi ezen örvendünk; mert igazolva látjuk azon reményünket, mely szerint a szászokat kis idő múlva újból ott fogjuk találni, a hol saját jól felfogott érdekükben egyedül lehet helyük: a szabadelvű pártban.

És mi ezen örvendünk! Mert ha úgy látszik is felületes vizsgálat után, a mint azt egyesek ki is fejezték, hogy a brassói magyarságnak több haszna van abból ha a szászok kívül és nem belül vannak a kormánypárton: az állam érdeke mégis a kormány párthoz való tartozásukat kívánja; az állam érdekeinek pedig helyi érdekeinket kétségkívül alá kell rendelnünk!

Belföld.

Egy beszámoló. Justh Gyula orsz. képviselő, a függetlenségi- és 48-as párt egyik oszlopos tagja, a kinek a legujabb obstrukcióban jelentékeny szerep jutott, a minap tartotta beszámolóját Makón, választói előtt. Justh a beszámolójában keserűséggel emlékezett meg arról, hogy pártja lemondott a küzdelemről, melyet pedig ő és egy kisebb csoport folytatni akart. E miatt be is jelentette, hogy választói kívánságára kész lemondani mandátunáról, de a jó makóiak

megnyugtatták, hogy csak maradjon továbbra s képviselőjük s tegyen úgy mint jónak látja. Justh Gyula úgy látszik megelégedett ezzel a válaszzal, mert nem mondott le.

Prónay Dezső báró. A főrendiház egyhangú tárgyalásainak szűrkeségébe rendszert egy férfiú szokott élenkebb szint vegyíteni: báró Prónay Dezső. A magyar közéletnek ez az érdekes és temperamentumos alakja mindenkor és mindenről megmondja a maga véleményét, mely gyakran ép oly elszigetelten áll mint az ő kurucz egyénisége. A főrendiház szombati ülésén úgy a vám- és bankügyről mint a mezei munkásokról szóló törvényjavaslat ellen, a mint táviratunk már jelentette is, egyedül ő tiltakozott, az előbbinél kifogásolva, hogy az ország önállósága nincs eléggé kidomborítva, az utóbbinál pedig követelve, hogy a napszamosok adómentessége tekintetbe véssék. A kormányférfiak ide vonatkozó nyilatkozatai mindenkit megnyugtattak, csak épen a nemes bárót nem, a ki állandó ellenzéke mindennek, a mi a kormánytól jön.

Fiume. Gróf Szapáry László, az új fiumei kormányzó elfoglalta hivatalát. Ez nem történt a szokásos ünnepiességek közt, mert a fiumei állapotok jelenleg nem alkalmasak erre. A hatóság mindazáltal elébe járult üdvözlétével, de tontos politikai nyilatkozatok nem történtek. A kormányzó is csak annyit mondott, hogy Fiume javára kíván munkálkodni s ehhez a polgárság támogatását kéri. Gróf Szapáry László első ténye különben az volt Fiumében, hogy az autonomistákat elutasította ama kérésükkel, hogy napilapot alapíthassanak.

Külföld.

A Dreyfus-ügy hullámai még egyre kavarnak. Bizottságok alakultak arra a célra, hogy ellensúlyozzák a Dreyfus híveinek akcióját. Másrészt több nyilvános gyűlésen tiltakozni akarnak az ellen, hogy az Esterhazy ellen folyt tárgyalás nem volt minden részletében nyilvános. A főbb események különben a következők: Esterhazy őrnagy lemondott tiszti rangjáról; Picquart ezredes fegyelmi bíróság elé, Zola Emil esküdtsek elé kerül; Scheurer-Kestner a szenatusban az alelnök-választásnál kisebbségben maradt; Dreyfus Mathieu, a száműzött

kapitány fivére nem meri elhagyni lakását: Dreyfusné megczáfolja mintha férje valámikor beismerte volna bűnösségét.

Lecsapolás és vízszabályozás Brassóváros határán.

Brassó, jan. 17.

F. hó 10—12. napjain tartották meg a tárgyalást a Brassó város határánlétesítendő lecsapolás és vízszabályozási munkálatokat illetőleg a helybeli culturmérnökség által készített tervek alapján dr. Jeckel Frigyes alispán elnöke alatt.

Jelen voltak ezen a tárgyaláson; Kelen József és László Domokos culturmérnökök, Fischer Frigyes előadó, Alesius Oszkár tanácsos, Reich Ágost városi ügyész, Lurtz Frigyes városi aljegyző, Vidombák és Keresztényfalva községek előjárói.

Ezen kérdés lényegét dr. Jeckel Frigyes alispán a következőkben adta elő:

A lecsapolás tervezetének pontos keresztülvitele rendkívül fontos Brassó város gazdasági viszonyaira nézve, a mennyiben birtok alapját képezendi előnyös, a lecsapolási munkálatok költségeit haszonban jóval felülmúló talajjavításnak.

A tagosítás alkalmával a vízszabályozást igénylő területek ki is hasítottak sőt a szántóföld az ármentesítési munkálatok keresztülvitelének biztos feltevéseivel osztatott ki; mert épen ezen a téren történt eddig igen sok mulasztás a minek következtében egyes vizerek fővénnyel megteltek és elposványosodtak és kiterjedt területek terméketlenekké váltak.

A lecsapolás és vízszabályozás rendszeres keresztülvitelére van tehát szükség, hogy intensív talajjavítás lehetséges legyen.

De a tervezett csatornázásra is fontossá válhatik a vízszabályozás. Az elvezetendő piszkos víz egy területre gyűjthető: ott megsűrűsödhet, megtisztítható és ártalmatlanná tehető sőt felhasználható lesz és észszerű felhasználásával kedvezően fekvő területen konyhakertészet vagy mesterséges rét-gazdaság lesz bevezethető.

A szabályozást igénylő vizerek közül első a Vidombák.

Mellékerei sokszor nagy mennyiségű vizet vezetnek beléje. Iszap kevés van még felsőrésében, de annál több kavics és görgeteg.

Szabályozásra szorul még az ugynevezett Lauterbach.

A patakok és különösen a Vidombák szabálytalan és megrongált medröknél fogva a forrás és talajvizek levezetésére nem alkalmasok és ezért gyakran kiáradnak és a mélyebb fekvésű helyeket elárasztják s azokon addig állanak, míg a víz teljesen el nem párolog.

A legfelső földréteg alatt rendesen vastag agyagréteg, az alatt kavicsréteg szokott lenni. Ez utóbbiban gyűlik össze a víz; keresztül töri az agyag réteget és a felszínre jut és a szántóföldet és rétét egészen átjárja. Miután ez a víz a termőföld alatt levő agyagon át nem térhet vissza, némely területek vízenyősök nagy szárazság esetén pedig egészen kiszáradnak és megkeményednek.

A Vidombák és a vasuti vonal közt pedig vastag iszapréteg képződött stb.

Mindezeknél fogva szükségesnek mutatkozik első sorban a Vidombák-Lauterbach és a Hellenbach szabályozása és azután levezető és mellékcsatornák építése.

A tárgyalás eredménye az lett, hogy első sorban az ugynevezett Hellengraben árok szabályozásának szükségessége mondott ki. Ez külön lecsapolási területet fog képezni és 4500 forint költsége az érdekelt tulajdonosok közt becslési osztályok szerint fog felosztalni, kivéve az első osztályt, a mely mentesítve lesz.

Elhatározták továbbá, hogy a botfalvi országut, az államvasut és a Vidombák vize, valamint a vasut és a brassó-botfalvi határ között létesítendő csatornarendszer külön érdektársulatot fog képezni és mintegy 20 ezer forint költsége a már fentebb jelzett módon fog fedeztetni; a Stefani György és társai által létesített csatornát pedig átveszik.

Szükségesnek találták továbbá a Tömös alsó részeinek szabályozását, a minek következtében nagyobb terület művelhetővé fog válni. (Költség 5000 forint); épen így a Lauterbach vagy „egyesült árok” szabályozása is. (Költség 8000 forint). Legfontosabbnak matatkozott azonban a Vidombák patak szabályozása, a melynek költsége eredetileg 32 ezer forinttal volt előirányozva, a tárgyalás során azonban 8—9 ezer forintra szállítottatott le, miután kitűnt, hogy csak egyes részek szabályozása is elégséges. A költségre nézve az a nézet emelkedett érvényre, hogy az érdekeltek között lehetőleg a holdak számának arányában osztassék fel.

A „Brassói Lapok” tárczája.

Eljegyzés után.

A „Brassói Lapok” eredeti tárczája.

Vigan, füttyörészve lép ki a kapuból Hollósy Pista. Most hagyta el menyasszonyát. Az eljegyzésről jön. Az utolsó vendégek rég eltávoztak, mikor Flóra elereszté őt magától. Nagyon szereti őt ez a lány. S milyen parthie. Kifizeti hitelezőit mind-mind. Azután rendes életet folytat. Milyen remek asszonyka lesz is az ő Flórájából s hogy fogja ő szeretni, dédelgetni, mindig otthon fog tartózkodni, haza fogja huzni az a szép asszony, kit csak nem hagyhat magára egy fél perczig sem. Jobb szeretné ha nem volna olyan gazdag, de hát akkor szerelmük czéltalan lenne. Tele adóssággal, nyakig váltókkal s ugyan szegény leányt vehetne-e feleségül? Ha a nyomort akarná vele meg-

osztani, akkor igen. De tud-e ő nyomorogni? Nem költötte el egész örökségét s nem kellett-e mindig négyszer annyi, mint a mekkora a fizetése? Most lesz tizszer akkora is, oh de nem fognak elkölteni annyit. Takarékos lesz, fiatalkori ostobaságaival felhagy, a nyarat neje birtokán tölti, majd lábra kap ő csakhamar. Hejh, milyen boldog is az ember, ha szerelmes, milyen munkakedvet, lelkiert is teremt a kialvó köteleességtudás a szeretett lény iránt.

És Hollósy Pista csak a jövővel foglalkozik, nem gondol a múltra, nem törődik a mult alakjaival, elmosódnak emlékében.

— Akkor még könnyelmű voltam, a multért nem számolok, az nem az én multam, az az emberr meghalt; én új ember vagyok, bizony, mert új életet folytatok.

S megnyugtatta csakugyan lelkiismeretét. Végig megy a köruton. Mintha nappal volna, annyian járnak, kelnek a világ- város ez utcáján. Elér a nemzeti színház-

hoz. Épp tódul ki a premiérről a közönség megy át a mellette levő vendéglőbe.

Szól a cigány, a zene hangjai oly csábosak s Hollósy Pista mulatni akar, mulatni akar egy nagyot utoljára. Hadd sirjon még ma neki a cigány vonója, hadd durrogjon utoljára a pezsgő palaczk. Igazán utoljára. Érzi, hogy rosszat csinál, érzi, hogy végzete lesz ez a mai kicsapongás, de nem tud parancsolni lábainak s megy, hová a zene csábos hangjai csálják . . . csálják . . .

Ott mulatott éjjel után két óráig. De nem izlett a bor, nem a pezsgő, keserű érzés, fájó lidércnyomás szállta meg s a zene hangjaira sem vidult fel, hanem inkább zokogott. Majd fájni kezdett a füledt teremben s végre érezte, hogy rosszul kell lennie, haza megy és lefekszik.

Fizetek! szól rekedten a pinczérnek, megszámlálatlanul nyom egy csomó bankjegyet az odasiető Jeannak s kibotorkál az utcára.

Alig megy két lépést a kapu előtt, ko-

Miután még dr. Jekel Frigyes alispán elnöklete alatt egy Jirusch, Fleischer M. és Schlandt G. urakból álló bizottság küldetett ki, azon területek megjelölésére, a melyekre a szabályozás következtében kiváló haszon hármlík, azt is kimondották, hogy Brassó városát felkérlik a Vidombák patak szabályozására, a Tern patak szabályozásáról ez alkalommal eltekintenek és hogy némely, még homályos pontok tisztázása céljából még egy pót-tárgyalás tartassék.

HIREK.

Brassó, jan. 17.

— **A közoktatásügyi miniszter üdvözlése.** A brassói állami főreáliskola tanári kara az új év alkalmából üdvözléssel járult Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter elé, a ki az intézet iránt meleg jóindulatot tanusít. A miniszter a tanártestület üdvözléseért most köszönetét nyilvánította.

— **Kitüntetés.** Bartha Károly állami elemi iskolai igazgató tanító Tatrangon az ezredéves országos kiállítás történelmi szakcsoportjának több az ezen század előtti időből származó tudományos munkák mint ritka példányok által való gyarapításáért, a nemzetközi zsűritől elismerő oklevelet nyert. — Fori Mihály tatrangi lakos, az ezredéves országos kiállításon a nemzetközi zsűri által tenyész juhokért arany-éremmel lett kitüntetve.

— **Meghívó.** A Brassói Magyar Polgári Kör f. évi január hó 23-án — vasárnap — d. u. 3 órákor a kör helyiségében tartja meg rendes tisztújító közgyűlését, melyre az egyesület rendes és tiszteletbeli tagjait ezennel meghívja a választmány.

— **Véres kardpárbaj.** Véres kardpárbaj folyt le ma délelőtt, mint lapunk zárta-kor értesülünk, a helybeli honvédlaktanyában. Kovács Lázár honvédfőhadnagy és Faltin közöshadseregbeli főhadnagy, a ki jelenleg csak szabadgidejét tölti Brassóban, mérték össze kardjukat. Mesteri küzdelem után, melyben mindketten kitűnő vívóknak bizonyultak, Faltin fhd. egy vágással életveszélyesen megsebesítette a honvédfőhadnagyot, míg ő maga sértetlen maradt. Az orvosok remélik, hogy a súlyosan sebesültet meg fogják menteni. A párbajra, hírszerint, sértő szóváltás adott okot. Kovács főhadnagy iránt, a kit a brassói társaságba mindenütt kedvelnek, általános a részvét.

— **A «brassói vasuti olvasókör» f. évi**

molyan, magába mélyedten, midőn gyermekhang üti meg fülét,

Bácsi, kérek egy kis alamizsnát, mama nagyon beteg és mi oly sokat éhezünk.

Hollósy felpillant. Egy alélt nő ott alszik állva a kapunál, a fáradságtól kimerülten és gyermeke, kis ötéves fiú, szoknyájába kapaszkodva esdő arczczal néz reá.

Hollósy a szívéhez kap. Eltántorodik s részegsége elszáll, előtte áll a sivár való és ő józanul látja azt.

Ez a nő az ő szeretője volt és ez a gyermek az ő gyermeke. Idáig jutott az, ki az ő szerelmére hallgatott és idáig jutott az a gyermek, ki az ő bűnös viszonyának gyümölcse.

A nő pedig aludt tovább s nem tudta hogy itt áll előtte az, kinek ő odaadta, mindenét.

Hollósy nézte, nézte a beteg vézna teremtest, azután kirakta zsebei tartalmát, odaadta lánczát, óráját, értékes gyűrűt mind

február hó 5-én a Nr. 1. szálloda nagytermében saját alaptőkéje javára zártkörű táncestetélyt rendez, mely valószínűleg, mint az elmúlt években, az idén is a farsang egyik legsikerültebb táncmulatsága lesz. Erre enged legalább következtetni a rendező bizottság névsora, a mely Winkler Ignác fűtőházi főnökkel az élén mindent elkövet az estély sikere érdekében. A meghívók szétküldése a jövő héten kezdődik.

— **A társaságból.** Hogy a brassói kénsvagyár nemcsak kitűnő kénsvat és műtrágyát tud előállítani, hanem pompás magyar vendéglést is, azt örömmel ismeri el az a tizenhatsz tagú társaság, melyet dr. Deutsch Lajos, a gyár igazgatója szombaton este vendégül látott a gyárban. Miután a vendégek előbb megtekintették a gyár érdekes berendezését, vacsorához ültek s kitűnő hangulatban reggelig együtt voltak. Így még nem tanulmányoztak gyárat.

— **Jégünnepély.** Tegnap este fényesen sikerült jégünnepély folyt le, szép és kedvező időben. A tarkábbnál tarkább jelmezek valóban festői képet alkottak. A 6 számból álló fűzér kiváló mértékben megnyerte a rendkívüli nagy számban megjelent néző közönséget. A különböző színű costumök érdekes és látványos csoportosítása nagyban emelte az est fényét és pompáját. Reméljük, hogy a jól sikerült jégünnepélyt a legközelebbi vasárnap megismétlik.

— **Veszett kutya.** Ma reggel 5 órákor a Kolostor-utcán egy veszett kutya futott végig. A főtérre érve bekanyarodott a buzasorra és ott a Kamner féle üzlet előtt Gálfi István lámpagyújtót megmarta. Ez a marás azonban a testet nem érte, az eb csak a kabátot és az inget harapta át. Gálfi a lámpagyújtó bottal ráütött, úgy hogy a bot ketté törött. A buzasorról a veszett eb a Kapu-utczába tért be s ott a Konrád-féle sörcsarnok előtt egy péksegédnek a jobb kezét harapta meg, úgy hogy a vér kezdett serkedezni. A Kapu-utczából a Czérna-utczán át a Fekete-utca felé vette útját és azon az utcán végig szaladt s a Schiel féle gyár előtt neki ugrott Bodor Dénesné mosónőnek, a ki éppen Martonfalváról jött és szembe találkozott a kutyaival. Bodor Dénesnének a jobb czombjába harapott, a mire az asszony elesett. Ekkor a kutya ráugrott és a jobb kezefejét, bal kezén pedig az ujjakat harapta össze. Talán szét is tépte volna a dühös eb a szerencsétlent, ha a segélykiáltásra két ember oda nem siet és meg nem szabadítja

pénzét, csak azt a kis karikagyűrűt tartotta meg, mit ma huzott ujja Flóra, ennek a nőnek utódja.

S Hollósy hazavánszorgott. Anélkül, hogy megszorította volna a nő jobbát s megcsókolta volna gyermekét.

Odahaza leroskadt egy karszékbe. Elfojtotta a zokogást, mi mellét tépdeste s gondolkozni próbált.

— Mit tegyen? Mondjon le Flóráról? Soha. Ragadja ki a kolduló nyomorból a nőt s gyermekét, vegye maga mellé? S így mi várna rájuk? Cifra nyomoruság. Nyugtassa meg lelkiismeretét s hagyja magára a szerencsétlen anyát gyermekével. Agyongyötörné lelkiismerete s megmérgezné házasetét. Nincs mód, nincs más menekvés, mint lemondani Flóráról és a társadalom irgalmára, a sorsra bízni gyermekét. . . .

Reggel a takarítónő agyát keresztül löve, halva találta Hollóssy Pistát.

— Különös, suttozták barátai, most, mikor révpártra ért, épp most a gazdag leánynyal való eljegyzése után? Különös.

Ipsilon.

Most a dühös eb befutott a légszeszgyárba és ott megmarta egy ebet, a melyet a gyári személyzet azonnal agyonütött; majd végig szaladt a Kut-utczán és a Scherg féle posztógyár s a honvéd laktanya között megtámadta Horváth Péter munkást és annak jobb mutató ujját leharapta; a Deresztýbe vezető uton tovább futva a csementgyár előtt neki ugrott Nyegusoi György munkásnak, a ki megragadta a kutya fejét és dulakodni kezdett vele. Dulakodás közben a földre terültek, a kutya alúl, a munkás felül. Akkor érkezett oda egy erdei munkás és a fejszéjével 6 csapást mérve, a kutyára azt megölte. A két veszett ebet a gyepmesterhez szállították, az öt megmarta egyén a városi orvoshoz Dr. Fabritius Józsefhez fordult, a ki az első intézkedéseket megtette. Horváth Péternek az ujját amputálták. Ma mind az öt sebesültet Budapestre szállítják a Pasteur intézetbe. — Ez alkalomból figyelmezteti a rendőrség az ebtulajdonosokat, hogy az ebekre vonatkozó szabályrendeletet pontosan tartásák be, hogy ehez hasonló esetek elő ne forduljanak.

— **Rendőrök-bálja.** Brassóváros rendőrei f. hó 22-én szombaton bált rendeznek a Nr. 1. helyiségeiben. Kezdeté este 8 órákor

— **Találtatott** egy arany óra. Jogos tulajdonosa átveheti a városkapitányságtól.

Táviratok.

Budapest. jan. 17. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

Benkő Rózát a vizsgálóbíró ma délelőtt kihallgatta. Kihallgatás után szabdalábra helyezte. Kovács Sándor hirlapíró, a kit ma szintén vallattak, továbbra is vizsgálati fogságban marad.

Budapest, jan. 17. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

Justh Gyula és a függetlenségi párt ama tagjai, a kik az obstrukciónak hívei voltak, bizalmatlanságot akarnak kifejezni a Kossuth-párt programja iránt és vagy külön pártot alakítanak vagy pedig belépnek az Ugron-pártba.

Budapest. jan. 16. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

A képviselőház mai ülésén Szilágyi Dezső házelnök felolvasta az ülősszakot ma bezáró és az új ülősszakot holnapra megnyitó királyi kéziratot. (Ugyanez történt a főrendiházban is a főrendiház elnöke részéről.) A képviselőház elnöke beterjesztette továbbá a főrendiház nuncziumát a provizoriumról szóló javaslat elfogadásáról.

Budapest, jan. 17. (A „Brassói Lapok” eredeti távirata.)

Gárdos Lajos, a hitvesgyilkossággal vádolt mérnök előtt a törvényszék ma délelőtt hirdette ki az ítéletet. A bíróság Gárdost gyilkosság miatt életfogytiglan való fegyházra ítélte.

Bécs, jan. 17. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

A munkások itt tegnap több helyen gyűlést akartak tartani, de a rendőrség valamennyi gyűlést betiltotta. A munkások erre a városháza elé vonultak s «pfuj Lueger!» kiáltásokba törtek ki. A rendőrség csakhamar szétozlatla a tüntetőket, kik közül ötöt letartóztattak.

Páris. jan. 16. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

Dreyfusné határozottan tiltakozik amaz állítás ellen, hogy térje annak idején beismerő vallomást tett. Tegnap Párisban több helyen volt tüntetés, melyen Zolát és a zsidókat szidták. A rendőrség tizenöt tüntetőt letartóztatott.

